

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมที่มีต่อเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนและพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ที่เสี่ยงต่อภาวะกระดูกพรุนซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นไปตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การดำเนินการทดลอง
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นผู้มารับบริการในแผนกห้องตรวจโรคพิเศษออร์โธปิดิกส์โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ กรมแพทย์ทหารเรือ ตั้งแต่เดือนมีนาคม - เมษายน พ.ศ. 2552 เพศหญิง
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ เป็นผู้มารับบริการแผนกห้องตรวจโรคพิเศษออร์โธปิดิกส์โรงพยาบาล สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ในเดือนมีนาคม-เมษายน พ.ศ. 2552 เพศหญิงอายุระหว่าง 40 - 60 ปี ที่มีปัจจัยเสี่ยงต่อภาวะกระดูกพรุน และมีคุณสมบัติตามที่กำหนดดังนี้

- 2.1 ไม่มีปัญหาและประวัติการเจ็บป่วยเป็นโรคเรื้อรังใด ๆ
- 2.2 ไม่เคยได้รับการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม
- 2.3 สามารถอ่าน เขียนและพูดภาษาไทยได้

มีจำนวน 126 คน และมีคะแนนเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวนทั้งสิ้น 25 คน จากการตอบแบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- 2.3.1 ผู้วิจัยขออนุญาตสอบข้อมูลเบื้องต้นจากผู้มารับบริการ เช่น อายุ ประวัติการเจ็บป่วยและสำรวจปัจจัยเสี่ยงต่อภาวะกระดูกพรุนของผู้มารับบริการที่แผนกห้องตรวจโรคพิเศษออร์โธปิดิกส์

2.3.2 จากนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องภาวะกระดูกพรุนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดจำนวน 126 คน ตอบแบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนและแบบสอบถามพฤติกรรมกระดูกตนเอง

2.3.3 นำแบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนและแบบสอบถามพฤติกรรมกระดูกตนเองมาให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดแล้วเรียงลำดับคะแนนจากสูงที่สุดไปต่ำสุดเพื่อหาผู้ที่มีคะแนนเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 52 - 81 คะแนนมีจำนวนทั้งสิ้น 25 คน และคะแนนพฤติกรรมกระดูกตนเองมีคะแนนตั้งแต่ 11-19 คะแนน เก็บไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre-Test)

2.3.4 สอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการทดลองมีผู้ที่สมัครใจจำนวน 16 คน แล้วสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน กลุ่มทดลองจะได้เข้ารับ โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม โดยผู้วิจัยสร้างขึ้น ส่วนกลุ่มควบคุมจะได้รับการให้คำแนะนำตามปกติของแผนกห้องตรวจโรคพิเศษออร์โธปิดิกส์ โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์กรมแพทย์ทหารเรือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 แบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุน

1.2 แบบสอบถามพฤติกรรมกระดูกตนเอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

2.1 โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. แบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนในการวิจัยครั้งนี้ จากแนวคิดเรื่องเจตคติและการป้องกันภาวะกระดูกพรุน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเจตคติและการป้องกันภาวะกระดูกพรุน

1.2 ผู้วิจัยสร้างแบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุน โดยให้สอดคล้องกับ ทฤษฎี นิยามศัพท์เฉพาะ และวัตถุประสงค์ในการวิจัย จากนั้นนำเสนอประธาน และกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

1.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วมาหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) โดยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและสอดคล้องกับ ทฤษฎี นิยามศัพท์เฉพาะ และวัตถุประสงค์ในการวิจัย การใช้ภาษา จากนั้นผู้วิจัยแบบวัดเจตคติ ในการป้องกันภาวะกระดูกพรุน มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และเสนอ ประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง

1.4 ผู้วิจัยนำแบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุน ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้มารับบริการแผนกผู้ป่วยนอก ที่โรงพยาบาลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง จำนวน 40 คน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มา วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการของครอนบัก (Cronbach's Alpha Coefficient) แบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุน ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .20 - .53 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .81

ลักษณะของแบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุน

ลักษณะของแบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 4 ข้อ คือ อายุ การศึกษา ปัจจัยเสี่ยงต่อ ภาวะกระดูกพรุน โรคประจำตัว ส่วนที่ 2 สอบถามเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุน ที่ครอบคลุม เนื้อหาขององค์ประกอบของเจตคติทั้ง 3 ด้าน คือด้านความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก และ แนวโน้มพฤติกรรม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับมีทั้งหมด 23 ข้อ ลักษณะข้อคำถามมีทั้งข้อ คำถามเชิงบวก จำนวน 16 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 5, 9, 10, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 และ 23 และข้อคำถามเชิงลบ จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ ข้อ 4, 6, 7, 8, 11, 14 และ 15

เกณฑ์การให้คะแนน

ตามหลักของลิเคิร์ต (Likert) ค่าคะแนนกำหนดได้ดังนี้ (Best & Kahn, 1993, p. 316)

ค่าคะแนนทางบวก		ค่าคะแนนทางลบ	
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5 คะแนน	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1 คะแนน
เห็นด้วย	= 4 คะแนน	เห็นด้วย	= 2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	= 3 คะแนน	ไม่แน่ใจ	= 3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	= 2 คะแนน	ไม่เห็นด้วย	= 4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 1 คะแนน	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	= 5 คะแนน

2. แบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลตนเอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลตนเองในการวิจัยครั้งนี้ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับภาวะกระดูกพรุน

2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลตนเอง โดยให้สอดคล้องกับทฤษฎี นิยามศัพท์เฉพาะ และวัตถุประสงค์ในการวิจัย จากนั้นนำเสนอประธาน และกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

2.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วมาหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) โดยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาและสอดคล้องกับทฤษฎี นิยามศัพท์เฉพาะ และวัตถุประสงค์ในการวิจัย การใช้ภาษา จากนั้นผู้วิจัยแบบวัดเจตคติในการป้องกัน ภาวะกระดูกพรุน มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และเสนอประธานผู้ควบคุม วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมอีกครั้ง

2.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลตนเอง ไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้มารับบริการแผนกผู้ป่วยนอก ที่โรงพยาบาลบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง จำนวน 40 คน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มา วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อและหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการของครอนบัท (Cronbach' Alpha Coefficient) แบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลตนเอง ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .20 - .65 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .72

ลักษณะของแบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลตนเอง

แบบสอบถามพฤติกรรมการดูแลตนเอง เป็นแบบสอบถามลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ลักษณะข้อความครอบคลุมเนื้อหาพฤติกรรมการดูแลตนเองในด้านการรับประทานอาหาร 5 หมู่ และมีแคลเซียมสูง วิตามินดี วิตามินเค การดื่มนม การรับประทาน โปรตีนจากพวกถั่วต่าง ๆ มากกว่าเนื้อสัตว์ การออกกำลังกาย การได้รับแสงแดด การหลีกเลี่ยงเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ คาเฟอีน การสูบบุหรี่ มีทั้งหมด 7 ข้อ มีข้อความเชิงบวก 6 ข้อ ได้แก่ข้อ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 และข้อความเชิงลบ ได้แก่ข้อ 7

เกณฑ์การให้คะแนน

ค่าคะแนนทางบวก		ค่าคะแนนทางลบ	
ปฏิบัติประจำ	= 5 คะแนน	ปฏิบัติประจำ	= 1 คะแนน
ปฏิบัติบ่อยครั้ง	= 4 คะแนน	ปฏิบัติบ่อยครั้ง	= 2 คะแนน
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	= 3 คะแนน	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	= 3 คะแนน
ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	= 2 คะแนน	ปฏิบัตินาน ๆ ครั้ง	= 4 คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	= 1 คะแนน	ไม่เคยปฏิบัติ	= 5 คะแนน

3. โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

3.1 ศึกษาค้นคว้า ตำราเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม เจตคติ ภาวะกระตุกพรุน เพื่อเป็นแนวทางกำหนดขั้นตอนการสร้างโปรแกรมให้เหมาะสมกับปัญหาและผู้รับคำปรึกษา

3.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรมที่เชื่อว่าอารมณ์ เหตุผลและพฤติกรรมของบุคคลมีความสัมพันธ์กัน โดยที่ความคิดและการรับรู้ต่อสภาพการต่าง ๆ เป็นตัวก่อให้เกิดความรู้สึกซึ่งส่งผลต่อการกระทำของบุคคลซึ่งบุคคลทุกคนมีกรอบความคิดและการรับรู้ที่ต่างกัน ความทุกข์ใจที่เกิดขึ้นมาจากการวางเงื่อนไขให้ตนเองรู้สึกไม่สบายใจหรือมีปัญหา โดยเกิดจากความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล ทำให้เกิดอารมณ์และพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมตามมา เมื่อบุคคลใช้ความคิดอย่างสมเหตุสมผลจะนำไปสู่การกระทำที่ประสิทธิภาพได้ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้าง โปรแกรมการทดลองตรงตามหลักการ ขั้นตอนของทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อพิจารณาความถูกต้อง ความเหมาะสมของภาษาและการจัดลำดับเนื้อหา หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำเสนอประธานผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการวิจัย และนำไปทดลองใช้กับผู้ที่เสี่ยงต่อภาวะกระตุกพรุนที่ลักษณะที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 คน เพื่อหาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปใช้ในการทดลองซึ่งเมื่อนำไปทดลองใช้แล้วผลปรากฏว่าไม่พบข้อบกพร่องแต่ประการใด

3.3 ผู้วิจัยนำโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรมไปดำเนินการวิจัยต่อไป

การดำเนินการทดลอง

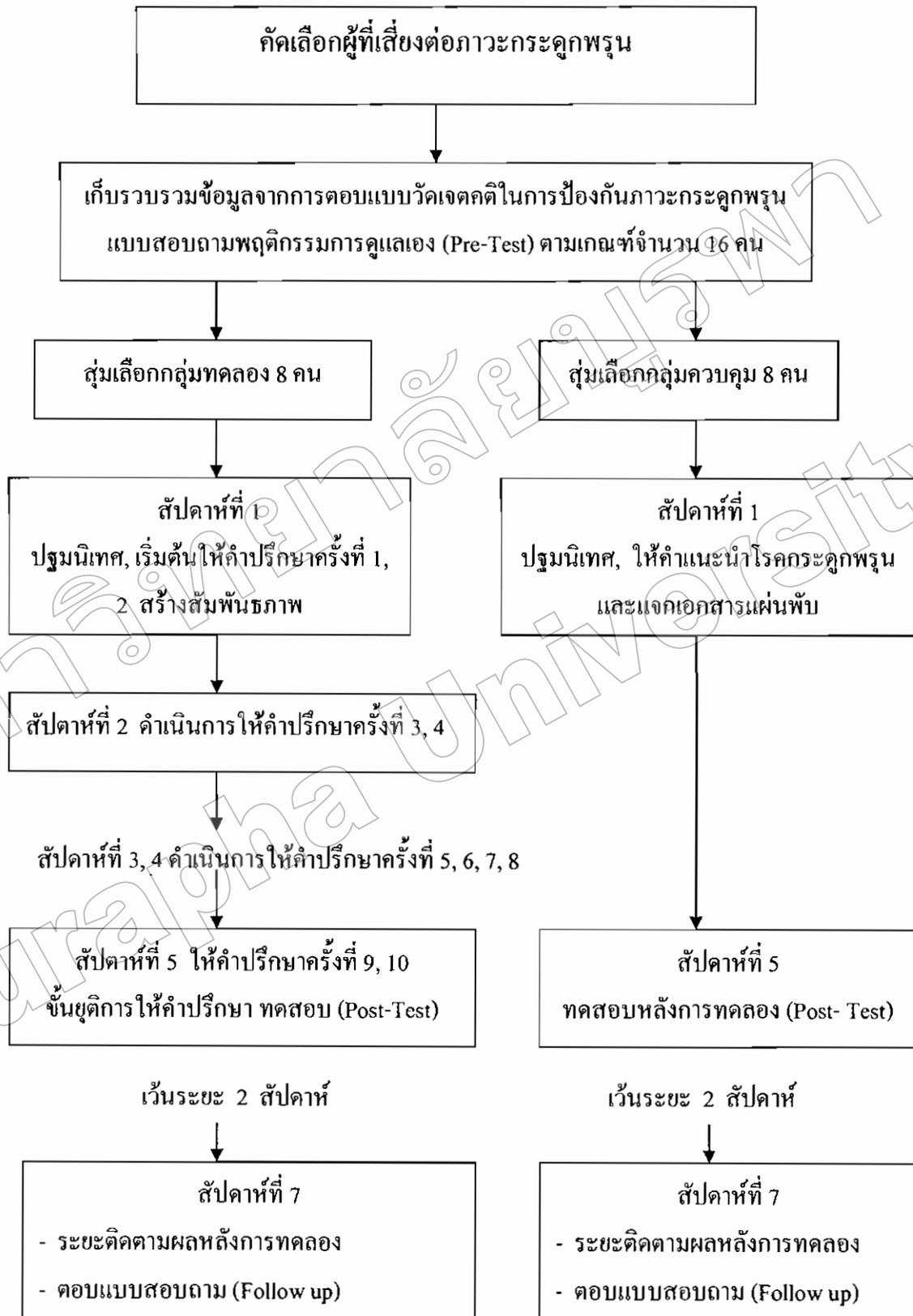
การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) เพื่อศึกษาถึงผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมที่มีต่อเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนและพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ที่เสี่ยงต่อภาวะกระดูกพรุนจำนวน 16 คน โดยดำเนินการวิจัยแบบมีกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มและกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยทดสอบระยะก่อนการทดลอง ทดสอบในระยะหลังการทดลอง และทดสอบในระยะติดตามผล (Randomized Control Group Pretest - Posttest Follow - up Design) (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 249)

ตารางที่ 2 แบบแผนการทดลอง แบบ Randomized Two Group Pretest - Posttest Design

กลุ่ม	ทดสอบก่อน	ทดลอง	ทดสอบหลัง	ติดตามผล
RE	T1	X	T2	T3
RC	T1	~X	T2	T3

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแผนการทดลอง

RE	แทน	กลุ่มทดลอง
RC	แทน	กลุ่มควบคุม
T1	แทน	ระยะก่อนการทดลอง
T2	แทน	ระยะหลังการทดลอง
T3	แทน	ระยะติดตามผล
X	แทน	กลุ่มที่ได้รับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม
~X	แทน	กลุ่มที่ได้รับคำแนะนำวิธีปกติ

ภาพที่ 6 แสดงขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการ นำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ กรมแพทย์ทหารเรือ เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูล เมื่อได้รับการอนุมัติแล้วผู้วิจัยได้เข้าพบผู้อำนวยการกองและหัวหน้าแผนกห้องตรวจโรคพิเศษออร์โธปิดิกส์ขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขั้นตอนการทดลอง แบ่งเป็น 4 ระยะ

2.1 ระยะก่อนการทดลอง คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยสำรวจผู้ที่มารับบริการที่แผนกห้องตรวจโรคพิเศษออร์โธปิดิกส์ที่มีความเสี่ยงต่อภาวะกระดูกพรุนและมีคุณลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนดจำนวน 126 คน จากนั้นให้ผู้ที่เสี่ยงต่อภาวะกระดูกพรุนตอบแบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนและแบบสอบถามพฤติกรรมกระดูกตนเอง นำคะแนนเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนมาจัดลำดับสูงสุดไปต่ำสุดแล้วหาค่าคะแนนเปอร์เซ็นต์ที่ 25 แล้วนำมาพิจารณาเฉพาะผู้ที่ได้คะแนนเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ได้จำนวนทั้งสิ้น 25 คน ซึ่งมีคะแนนตั้ง 52-81 คะแนน และมีคะแนนพฤติกรรมกระดูกตนเอง ตั้งแต่ 11-19 คะแนน จากนั้นสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมการวิจัยจำนวน 16 คน แล้วโดยสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับสลาก มาแบ่งเป็น กลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน โดยกลุ่มทดลองจะได้เข้ารับโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับคำแนะนำวิธีปกติของแผนกห้องตรวจโรคพิเศษออร์โธปิดิกส์ เก็บคะแนนที่ได้จากการวัดเจตคติในการป้องกันโรคกระดูกพรุนและแบบวัดพฤติกรรมกระดูกตนเองของผู้ที่เสี่ยงต่อภาวะกระดูกพรุนมาเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

2.2 ระยะทดลอง ดำเนินการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมกับกลุ่มทดลอง ครั้งละ 45-60 นาที ต่อครั้ง ใช้เวลาในการทดลอง 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ในวันจันทร์และวันพฤหัสบดี เวลา 1600 - 1700 น. สถานที่ คือ ศูนย์การเรียนรู้เพื่อสุขภาพ อาคารพิเศษโรค โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ตั้งแต่วันที่ 7 เมษายน - 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 กลุ่มควบคุมจะได้รับการให้คำแนะนำเรื่องการป้องกันภาวะกระดูกพรุนและแผนผังความรู้ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ให้คำแนะนำด้วยตนเองตามวิธีปกติของแผนกห้องตรวจโรคพิเศษออร์โธปิดิกส์

2.3 ระยะหลังการทดลอง ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบวัดเจตคติในการป้องกันโรคกระดูกพรุน และแบบสอบถามพฤติกรรมกระดูกตนเองและเก็บคะแนนเป็นคะแนนทดลองในระยะหลังการทดลอง (Post - Test)

2.4 ระยะติดตามผล หลังสิ้นสุดการทดลองแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์คือวันที่ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 ผู้วิจัยได้นัดหมายผู้ที่เสี่ยงต่อภาวะกระดูกพรุนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมาทำแบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนและแบบสอบถามพฤติกรรมกระดูกตนเอง

เพื่อเก็บเป็นคะแนนทดสอบในระยะติดตามผล (Follow-up) โดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อภาวะกระดูกพรุน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตอบแบบวัดเจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุนและแบบสอบถาม พฤติกรรมการดูแลตนเอง ชุดเดียวกันกับก่อนและหลังการทดลองแต่สลับข้อคำถามใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติดังนี้

1. กำหนดหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน เจตคติการป้องกันภาวะกระดูกพรุน และพฤติกรรมการดูแลตนเอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated - Measures Analysis of Variance: One between - Subjects Variable and One within - Subjects Variable) (Howell, 1997, p. 449)
2. เมื่อพบว่าคะแนนเฉลี่ย เจตคติในการป้องกันภาวะกระดูกพรุน และคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองมีความแตกต่างกันในแต่ละระยะการทดลอง ทดสอบรายคู่ แบบนิวแมน - คูลส์ (Newman - Keuls Method)
3. วิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบง่าย (Simple Correlation) ใช้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติการป้องกันภาวะกระดูกพรุนกับพฤติกรรมการดูแลตนเอง